

Đông Hành Cùng Dân Tộc

Tác Giả: Tu Văn

Thứ Ba, 25 Tháng 5 Năm 2010 08:04

Làm theo lời chúa là chúng ta không dấn thân, trở lại cộng đồng. Tộc là chúng ta sống cùng hành cùng với những người dân nghèo khổ, những nhân công của chế độ CS bị nhân thái, những con người đói khổ là chúng ta khi trên thế giới là nô lệ của một bên để tài nhân danh chế nghĩa xã hội.

Số việc của tộc Đông Hành Giám Mục Ngô Quang Kiệt từ ngày rời Việt Nam sang nước ngoài trở về, một ngày sau khi được tộc TGM phó Nguyễn Văn Nhân đến Đan Viện Xito Châu Sơn một ngày về Hà Nội có việc gấp, đã gây xôn xao bàn tán nhiều trong giáo dân Việt Nam nói riêng và người Việt yêu chuộng tự do trong, ngoài nước nói chung.

Đuôi câu chuyện ra sao?

Theo trang điện tử NVO Việt Nam Công Lý ngày 13 tháng 5 năm 2010 thì “vào ngày 9/5/2010, TGMHN Giuse Ngô Quang Kiệt vào Tòa Giám mục Vinh chúc mừng Kim khánh Giám mục Phaolo Cao Đình Thuyên. Ngài đã là Tòa GM Vinh một đêm với Đức cha Cao Đình Thuyên và sáng 10/5/2010, Ngài đã dâng Thánh lễ cho Dòng Mẹ Thánh giá Xã Đoài. Sau khi dâng Thánh lễ, Ngài đã về Đan Viện Xito Châu Sơn - Ninh Bình, nơi đã chuồn bỏ cho Ngài chấp hành ngay sau ngày 13/5/2010 hôm nay - Ngày Ngài rời khỏi TGM HN để giao lại quyền TGM cho TGM Phó Nguyễn Văn Nhân cách chính thức. Ngày 11/5/2010, một ngày trước TGM Phó Hà Nội Nguyễn Văn Nhân đến Châu Sơn thăm ngài và HN để “có việc gấp”. Chiều 12/5/2010, 9h, Ngài về Tòa TGMHN bình thường. Đến tối đêm 12/5/2010, Ngài lên đường đi nước ngoài (theo Văn phòng Tòa TGM thông báo) trở lại sống ngày ngày của một người.”

Trong thời điểm biệt giáo dân tộc ngày 13 tháng 5 năm 2010, tộc TGM Ngô Quang Kiệt đã có đơn viết: “Đã đến lúc tôi phải chia tay anh chị em. Thời gian khó khăn khi phải nói lời biệt. Nhưng là khi anh chị em chia sẻ sẵn lòng đón nhận việc ra đi của tôi. Không thể không nói gì, nhưng cũng không thể nói hết cho một lần cuộc. Tôi rất mong anh chị em hiểu, dù biệt từ nay, khó có lý do nào thuyết phục được tôi và bạn. Nhưng tôi tin, với lòng quảng đại và lòng có, anh chị em sẽ chấp nhận một sự việc không còn có thể thay đổi được.”

Qua câu: “Không thể không nói gì, nhưng cũng không thể nói hết cho một lần cuộc,” rõ ràng là có những khúc khó nói. Tại sao khó nói thì chúng ta có tộc Đông Hành giám mục biệt. Nhưng người ta có thể hiểu được đó là quanh cái lý do ngài phải ra đi.

Và “Nhưng tôi tin, với lòng quảng đại và lòng có, anh chị em sẽ chấp nhận một sự việc không còn có thể thay đổi được.” Số việc gì không thay đổi được? Ai cũng hiểu rằng đó là việc ngài phải ra đi. Nếu không ra đi thì sao? Ngài sẽ phải vào tù? hay sẽ bị giết cách này hay cách khác? Đã có hay không những toan tính giữa Hội Đông Hành Giám Mục Việt Nam và chính quyền Công giáo trong sự việc về việc của TGM Ngô Quang Kiệt ra khỏi Việt Nam? Trong việc này Tòa Thánh không có ý kiến gì hay sao? Hay là Tòa thánh chấp nhận việc này khi quy định phong chức phó tộc giám mục Nguyễn Văn Nhân, để đi lợi ích khác mà tộc Đông Hành Giám Mục

không đường ý? Có phải chăng vì lòng tuân phục Vatican mà TGM NQK đã phải chấp nhận quy tắc đường ông ra đi đường Giáo Hội làm vui lòng nhà nước cộng sản Việt Nam theo những đường của Chủ tịch Ủy Ban Nhân Dân thành phố Hà Nội, Nguyễn Văn Thọ Thọ? Sự thoả thuận này không nói ra đường, phải chăng vì là người chia lãnh vực trách nhiệm: Nhà thờ lo việc nội trị (nghĩa là bỏ dăm nh phúc sau khi chết và cứu tế xoa dịu những hàng ngày bao vây những dân không lối thoát). Còn nhà nước lo việc cai trị, (tức là trị nhân quyền quy tắc đường mới mới đường sống thế tục)? Nếu đúng như thế thì Việt Nam đang trở lại cái trật tự thế kỷ Trung cổ Âu châu theo đó các hoàng đế và các vua quan phong kiến sống xa hoa tráng lệ trên đầu người dân. Chúng tôi cái trật tự này là lên giàn hỏa hay là lên máy chém. Nếu thế thì sự im lặng tuân phục của đức Tổng Giám Mục Ngô Quang Kiệt có hay không đã đi ngược lại vai trò mới mới của trách nhiệm hoàng đế, bỏ quên người giáo dân, dân tộc và đất nước?

Bức thư tới mừng Noel Công Lý đường ngày 14 tháng 5 năm 2010, qua tiêu đề: *"Nhưng dàn xếp, nhưng xáo trộn, nhưng mở mô đường c phô đường, như là lá bài "Quan hệ ngoại giao" giữa nhà nước CSVN và Vatican"*

đã đưa ra một nhận định đường, những quy tắc cho một thiêu sự trong giáo quyền VN, là *"Chưa bao giờ GHCGVN rơi vào thế m trị những hiện nay, theo đường những này, một Giáo hội Công giáo Việt Nam với với n cộng "Phúc âm, dân tộc và Chủ nghĩa xã hội" đang hình thành. Một cộng đồng hàng Giáo phận Việt Nam đang bởi một nhóm người khuyến khích, dân d, áp dụng luôn đường hành cùng nhà nước vô thế n mà bỏ qua sự đường hành với những người nghèo khổ"*

Nhưng nhận định trên cho thấy các mới Việt nam đang đường trở về hoàn cộng nh phải chấp nhận một thái độ dốt khoát. Là làm theo lời chúa cứu người và áp dụng, hay nhân danh chúa để chia đức quyền đức lợi với kẻ áp dụng. Làm theo lời chúa là chúng ta đi theo, trở về mới. Tức là chúng ta đường hành cùng với những người dân nghèo khổ, nhân nhân của chế độ CS biếm thái, những con người đức gọi là chế độ mới khi trên thế kỷ cho là nô lệ của m b n đức tài nhân danh chủ nghĩa xã hội. Sự chấp nhận này là một quy tắc đường khó khăn mới hy sinh đức cộng, đưa người mới trở thành người hoàng đế, chúng ta cùng dân, chấp nhận chung mới và trở về áp dụng quy tắc. Linh mục Nguyễn Ngọc Tấn có nói với sự chấp nhận này trong một bài viết "Đồ đồ làm gì" như sau: *"Nhưng đồ mở n n n thì phải "bị t đ u"! Sự có những đức linh đình trị thế, với đức y đức trị thế cách, với các đức đức mũ cao áo r, sự có những đức sự hoành tráng n có t n (nghe đâu Trung Tâm Hành Hội đường La Vang đức đức n n 25 triệu M Kim trên đức đức "chó ăn đá gà ăn s i"). M n là đồ đồ ra khỏi nhà thờ, đường đường chế m gì đức đức tài, b n nhân, m c cho xã hội hoàn toàn băng hoại, dân nghèo bị những nát, trong khi một nhóm b n đức đức do tung hoành, m c cho dân tộc ngày càng chui đ u vào vòng nô lệ đức Tàu, n n n qu c gia đức cao nh núi, vì người đi vay bị t chế c : người trị sự không phải là mình... Trong một xã hội như thế mà người có đồ đồ vòng tay người mới đường nhìn, thì câu hỏi đức ra là: đồ đồ làm gì"*

. Trang điểm tới Noel Công Lý thì viết:

"Chúng tôi sự cộng thế y h nh phúc, bình an hiện trong việc đức lên tiếng nói của Sự thế, Công lý và chấp nhận những khó khăn, nguy hiểm khi làm đường đức đ u gì đó đức Giáo hội chúng ta n m nh với vàng thế t sự trở về mới bị n, h u đi đúng con đường Thế kỷ Thánh Giêsu đã kêu gọi, chế h những cho chúng ta: "Sự thế t sự đức i phóng anh em"

Còn những kẻ nhân danh chúa theo kẻ d h những lời thì mới người cũng đã thế y r và đức đức gọi là qu c doanh.

Đi cùng Hành Cùng Dân Tộc

Tên: Giuse Tuân Văn

Thị trấn Ba, 25 Tháng 5 Năm 2010 08:04

Mọi người dân trong ngoài nước, công giáo hay không công giáo, đang cùng rung động theo rồi những bước chân của những người mẹ và cha mẹ chúng ta đang hành hương gian khổ cùng dân tộc - con đường dẫn đến trái tim của Chúa.

Ngày 24 tháng 5 năm 2010